

فاطمه عیدی، ۱۴۰۵

تأثیر قصه‌گویی بر تعاملات اجتماعی و خودارزیابی تحصیلی دانش‌آموزان دوره دوم ابتدایی شهرستان سبزوار سال ۱۴۰۴

هدف پژوهش حاضر، بررسی تأثیر قصه‌گویی بر تعاملات اجتماعی و خودارزیابی تحصیلی دانش‌آموزان دوره دوم

ابتدایی شهرستان سبزوار در سال ۱۴۰۴ بود. پژوهش از نظر هدف، کاربردی و از نظر روش، نیمه آزمایشی با طرح

پیش‌آزمون - پس‌آزمون با گروه آزمایش و کنترل بود. جامعه آماری پژوهش شامل دانش‌آموزان دوره دوم ابتدایی

شهرستان سبزوار در سال تحصیلی ۱۴۰۴ بود که از میان آنان ۲۲ دانش‌آموز به روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب

و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل، هر گروه ۱۱ نفر، جایگزین شدند. گروه آزمایش در معرض برنامه

قصه‌گویی قرار گرفت و گروه کنترل در طول اجرای پژوهش برنامه معمول آموزشی را دریافت کرد. برای گردآوری

داده‌ها از ابزارهای سنجش خودارزیابی تحصیلی و تعاملات اجتماعی استفاده شد. داده‌ها با استفاده از شاخص‌های

آمار توصیفی و آزمونهای استنباطی شامل آزمون شاپیرو-ویلک، آزمون لوین، تحلیل کوواریانس چندمتغیره (MANCOVA) و تحلیل کوواریانس تک متغیره (ANCOVA1) در نرم افزار SPSS تجزیه و تحلیل شدند.

نتایج تحلیل

کوواریانس چندمتغیره نشان داد که پس از کنترل نمرات پیش‌آزمون، اثر گروه بر ترکیب متغیرهای تعاملات اجتماعی

و خودارزیابی تحصیلی معنادار است (لامبدای ویلکز = ۰.۷۲۲، $F=9.56$ ، $p<0.001$ ، مجذور اتای جزئی = ۰.۵۲۸)

همچنین نتایج تحلیل‌های تک متغیره نشان داد که قصه‌گویی بر تعاملات اجتماعی ($p=0.001$) $F=3.9$ ، مجذور

اتای جزئی = ۰.۲۷۲) و خودارزیابی تحصیلی ($F=38.957$ ، $p<0.001$ ، مجذور اتای جزئی = ۰.۳۵۳) تأثیر معنادار دارد.

میانگین‌های تعدیل شده نیز نشان داد که نمرات تعاملات اجتماعی و خودارزیابی تحصیلی در گروه آزمایش به‌طور

معناداری بالاتر از گروه کنترل بوده است. بر اساس یافته‌ها، می‌توان نتیجه گرفت که قصه‌گویی به‌عنوان یک

روش

آموزشی فعال و تعاملی، ظرفیت مناسبی برای تقویت تعاملات اجتماعی و خودارزیابی تحصیلی دانش‌آموزان دوره

دوم ابتدایی دارد..

کلیدواژه‌ها: قصه‌گویی، تعاملات اجتماعی، خودارزیابی تحصیلی، دانش‌آموزان دوره دوم ابتدایی.

شماره‌ی پایان‌نامه: ۱۲۷۲۲۹۵۰۷۹۰۹۷۱۰۷۰۹۰۴۲۱۶۳۴۹۲۷۸۶

تاریخ دفاع: ۱۴۰۵/۰۶/۳۱

رشته‌ی تحصیلی:

دانشکده:

استاد راهنما: دکتر ابوالقاسم امیراحمدی

استاد مشاور: دکتر میثم قویدل باجگیران

Thesis:

Title : The effect of storytelling on social interactions and academic self-evaluation of second-year elementary school students in Sabzevar city, 2025.

The present study aimed to investigate the effect of storytelling on social interactions and academic selfassessment among second-cycle elementary school students in Sabzevar in 2025. The study was applied in terms of purpose and employed a quasi-experimental pretest-posttest design with an experimental group and a control group. The statistical population consisted of second-cycle elementary school students in Sabzevar during the 2025 academic year. A sample of 40 students was selected through convenience sampling and randomly assigned to an experimental group and a control group, with 20 students in each group. The experimental group participated in a storytelling program, while the control group continued to receive the usual educational program. Data were collected using measures of academic self-assessment and social interactions. The data were analyzed using descriptive statistics and inferential tests, including the ShapiroWilk test, Levenes test, multivariate analysis of covariance (MANCOVA), and univariate analysis of covariance (ANCOVA) in SPSS. The results of the multivariate analysis of covariance indicated that, after controlling for pretest scores, the

group effect on the combined dependent variables of social interactions and academic self-assessment was statistically significant (Wilks Lambda = 0.472, $F = 19.561$, $p < 0.001$, partial eta squared = 0.528). The univariate analyses further showed that storytelling had a significant effect on social interactions ($F = 13.940$, $p = 0.001$, partial eta squared = 0.274) and academic self-assessment ($F = 38.957$, $p < 0.001$, partial eta squared = 0.513). The adjusted means also indicated that the experimental group achieved higher scores in both social interactions and academic selfassessment than the control group. The findings suggest that storytelling, as an active and interactive educational approach, can be an effective strategy for enhancing social interactions and academic self-assessment among second-cycle elementary school students.